

ارزیابی اثربخشی سازمانی و کیفیت وظایف واحدهای آموزش سازمان‌های دولتی و غیردولتی استان فارس

An Evaluation of Organizational Effectiveness and Quality Performance of FARS Public and Private Organizations Training Office

دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۳/۲۵؛ دریافت نسخه نهایی: ۱۳۹۲/۸/۲۸؛ پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۱۲/۱۹

P. Saketi., (Ph.D.), F. Shirvani., (M.A.)
& R. Naseri Jahromi., (Ph.D Student)

Abstract: The purpose of this study was to examine the organizational effectiveness and quality performance of FARS public and private organization training offices. Statistical population consisted of all assistants, executive chiefs, training office managers and staffs, and organizational teachers of Fars public and private organizations. Study measures were two researcher-made questionnaires; organizational effectiveness and quality performance of training office. The validity calculated by factor analysis and item analysis methods and reliability calculated by Cronbach's alpha method. The results showed: 1) From view point of assistants and executive chiefs; organizational effectiveness of training office and from view point of training office managers and staffs; quality performance of training office was at the average level at public and private organizations. 2) Organizational effectiveness and quality performance of training office at public organizations was greater than private organizations. 3) There was a positive and significant relationship between organizational effectiveness and quality performance of training office. 4) Educational policy making dimension had the most important role in predicting organizational effectiveness of training office.

Key words: organizational effectiveness, quality performance, training office, public and private organizations

پرویز ساکتی^۱, فربا شیروانی^۲ و رضا ناصری^۳
جمهوری^۳

چکیده: هدف پژوهش حاضر ارزیابی اثربخشی سازمانی و
کیفیت وظایف واحدهای آموزش سازمان‌های دولتی و
غیردولتی استان فارس است. جامعه آماری شامل معاونین،
مدیران اجرایی، مدیران و کارکنان واحد آموزش و مدرسان
درون سازمانی سازمان‌های دولتی و غیردولتی استان فارس
بود. برای جمع‌آوری اطلاعات از دو پرسشنامه محقق‌ساخته
اثربخشی سازمانی و کیفیت وظایف واحدهای آموزش استفاده
شد. اعتبار پرسشنامه‌ها با استفاده از روش‌های تحلیل گوییه
و تحلیل عامل بررسی و پایابی آن‌ها نیز با استفاده از ضریب
الافای کرونباخ برآورد گردید. نتایج نشان داد: (۱) از دیدگاه
معاونین و مدیران اجرایی اثربخشی سازمانی واحد آموزش، و از
دیدگاه مدیران و کارکنان واحد آموزش و مدرسان درون
سازمانی، کیفیت برنامه‌های واحد آموزش؛ هم در سازمان‌های
دولتی و هم در سازمان‌های غیردولتی، در سطح میانگین قرار
دارد. (۲) اثربخشی سازمانی واحد آموزش و کیفیت وظایف
واحد آموزش در سازمان‌های دولتی بیشتر از سازمان‌های
غیردولتی است. (۳) بین اثربخشی سازمانی و کیفیت وظایف
واحد آموزش رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد. (۴) بعد
سیاست‌گذاری آموزشی بیشترین سهم را در پیش‌بینی
اثربخشی سازمانی واحد آموزش دارد.

کلید واژه‌ها: اثربخشی سازمانی، واحد آموزش، سازمان‌های
دولتی و غیردولتی

keyvan_Naseri@yahoo.com

۱. نویسنده مسئول: عضو هیات علمی دانشگاه شیراز
۲. کارشناس ارشد مدیریت آموزشی دانشگاه شیراز
۳. دانشجوی دکتری برنامه‌ریزی درسی دانشگاه شیراز

مقدمه

انسان ها ناگزیرند جهت مواجهه با مسائل روز افزون و جدید سازمانی و حل آن ها، همواره خود را به دانش و فن آوری های جدید مجهز نمایند. بنابراین ممکن است در مقطعی از زمان، از دانش و مهارت لازم جهت مواجهه با پدیده های سازمانی برخوردار باشند اما تغییرات و تحولات محسوس و شتاب زده علمی به سرعت دانش و مهارت هایشان را منسخ نموده و بازسازی و نوسازی دانش و تجربیات آن ها را جهت سازگاری با تغییرات ضروری می سازد (دعایی، ۱۳۸۵). یکی از کارآمدترین سازوکارهای بازسازی و نوسازی دانش و تجربیات انسان جهت سازگاری و همنوایی با تغییرات و تحولات محیطی، بهره گیری از آموزش است. به همین جهت علاوه بر این که آموزش همواره به عنوان امتیاز زندگی اجتماعی و سازمانی به شمار می رود، عدم توجه به آن اسباب اضمحلال سازمان ها را به طور حتمی و قطعی فراهم می آورد (فصیحی هرندي و روح‌الامینی، ۱۳۸۷). با استناد به نظریه چند عاملی بهره‌وری^۱ و مدل نظام دار انتخاب و به کار گیری اثربخش نیروی انسانی سازمان ها، منابع انسانی فرهیخته و کارآمد از مهم ترین عوامل مؤثر بر بهره‌وری سازمان است از این رو به منظور دستیابی به منابع انسانی فرهیخته، آموزش اثربخش کارکنان در زمرة اساسی ترین عوامل درون سازمانی مؤثر بر بهره‌وری سازمان به شمار می‌آید (ساعتچی، ۱۳۸۲). ایجاد ارزش از طریق آموزش نیازمند رویکردی نظام مند نسبت به تعریف نیاز به دانش و توسعه مهارت ها می باشد (اسمیت، ۲۰۱۰). از این رو، آموزش یکی از پیچیده ترین وظایف در هر سازمانی است که منجر به توانمندی نیروی انسانی موجود می گردد و ضمن تضمین موفقیت آن ها، نیل به اهداف سازمانی با اثربخشی بیشتر را نیز موجب می گردد (ابطحی، ۱۳۸۳).

ایفای رسالت آموزش و بهسازی در سازمان و اثربخشی آن مستلزم اتخاذ خط مشی و راهبرد مناسب و متناسب با مقتضیات سازمان است. در واقع لازم است در یک طرح و ترتیب منطقی به گونه ای فعالیت شود که هم انسجام درونی سیستم آموزشی به بهترین ترتیب لحاظ شود و هم ارتباطات آن با دیگر اجزای فرا سیستم رقم بخورد (عباسزادگان و ترکزاده، ۱۳۷۹). به عبارت دیگر؛ آموزش به گونه ای بایستی برنامه ریزی و اجرا گردد که تمامی فعالیت ها با همراهی یکدیگر و با دیگر زیرنظام های منابع انسانی در ارتباط باشد (پرینتی، ۲۰۱۱). نکته اساسی در راهبردی بودن آموزش این است که آموزش، کارکردی دورنگر در راستای تحقق چشم انداز، مأموریت ها و اهداف سازمانی است. به عبارت دیگر، کلیه فعالیت های آموزشی باید بر اساس اهداف و سیاست-

-
1. Multiple Factor of Productivity
 2. Smith
 3. Printy

های آموزشی سازمان و بالعکس، اهداف و سیاست‌های آموزشی نیز در راستای اهداف و سیاست‌های سازمانی باشد (لالر^۱، ۲۰۱۱). محصول و نتیجه آموزش با جهت‌گیری راهبردی، یک رشته ارتباطات و فعالیت‌ها در جهت بهبود عملکرد فردی، گروهی و اثربخشی سازمانی و تسهیل موقفیت یا کسب اهداف سازمانی در محیط رقابتی است (روی^۲، ۲۰۰۶) که ذیلاً به آن اشاره می‌شود:

(۱) سیاست‌گذاری آموزشی^۳: در برگیرنده فعالیت‌های هدف‌گذاری، تعیین سیاست‌های کلان آموزش و تدوین راهبردهای آموزشی است (پاکدل، ۱۳۸۳). سیاست آموزشی باید دارای انعطاف باشد و در فواصل زمانی منظم مورد تجدیدنظر و اصلاح قرار گیرد تا پاسخ‌گوی نیازهای خاص محیطی باشد (پرهیزگاری و گیلبرت^۴، ۲۰۰۴).

(۲) نیازسنجی آموزشی^۵: فرآیند جمع‌آوری اطلاعات موردنیاز جهت برآورد نیازهای آموزش افراد را نیازسنجی آموزشی می‌نامد (راس^۶، ۲۰۱۰). جورج^۷ (۲۰۰۷) عقیده دارد با مبتنی کردن فرآیند نیازسنجی بر عملکرد می‌توان تحلیل بهتری از آنچه باید در زمینه برآوردن نیازها انجام داد، به دست آورد.

(۳) برنامه‌ریزی آموزشی^۸: روشی برای انتخاب منابع و اهداف طبق یک استاندارد است (سانتوس و استوارت^۹، ۲۰۱۱) و به عنوان زیربنای تحولات علمی و فنی از اهمیت فراوانی برخوردار است (وایز^{۱۰}، ۲۰۰۹). طراحی برنامه‌های آموزشی که کارکنان را به دانش، مهارت‌ها و قابلیت‌هایی جهت انجام وظایفشان تجهیز نماید، می‌تواند موجب افزایش اثربخشی سازمانی گردد (ابطحی، ۱۳۸۳).

(۴) سازماندهی آموزش^{۱۱}: سازماندهی شامل: نوع برنامه آموزشی، محتوا، اطلاعات آموزشی، آموزش درون و برون سازمانی، مدرسان، تجهیزات آموزشی است (براون و گرهارت^{۱۲}، ۲۰۰۹). بر اساس رویکرد آموزشی در نظر گرفته شده، مسئولین و مدیران عالی و آموزشی سازمان‌ها،

1. Lawler

2. Roy

3. Educational Policy Making

4. Gilbert

5. Educational Need Assessment

6. Ross

7. George

8. Educational Planning

9. Santos & Stuart

10. Vyas

11. Educational Organization

12. Brown & Gerhardt

ارزیابی اثربخشی سازمانی و کیفیت وظایف واحدهای آموزش سازمان های...

چگونگی و نوع سازماندهی آموزش را تعیین می کنند. انتخاب صحیح سازماندهی می تواند نقش مهندی در تحقق اهداف و سیاست های آموزشی ایفا نماید (ساعتچی، ۱۳۸۲).

(۵) اجرای آموزش^۱: نحوه اجرای آموزش از فرایند تهیه و تدوین آن مهمتر است؛ زیرا از یک سو تا هنگامی که یک برنامه آموزشی به مرحله اجرا در نیامده است، هنوز نتیجه معینی را برای سازمان و کارکنان به همراه ندارد و از سوی دیگر بهترین برنامه ها می توانند با اجرای نادرست، نتایج نامطلوبی را به همراه داشته باشد در حالی که یک برنامه ناقص در صورت اجرای درست می تواند بسیار اثربخش باشد (استاوروس ، ۲۰۱۰).

علی رغم سرمایه گذاری هایی که سازمان ها در خصوص آموزش انجام می دهند اما ارزیابی بازده یا موفقیت برنامه های آموزشی آن ها به طور مکرر با شکست مواجه می گردد، شکست پیاپی سازمان ها در ارزیابی آموزشی برنامه هایشان ممکن است از این جهت باشد که نمی دانند چه چیز را و چگونه مورد ارزیابی قرار دهند (دایر^۲، ۲۰۱۱). شارون^۳ (۲۰۱۰) ارزشیابی آموزشی را فرایند جمع آوری نتایج موردنیاز در جهت تعیین تأثیر آموزش می داند. به اعتقاد وی، ارزشیابی اطلاعات مورد نیاز را به منظور تعیین میزان اثربخشی برنامه آموزشی در ابعادی چون: از چه کسی، پیرامون چه چیزی، در چه زمانی و چگونه، جمع آوری خواهد کرد.

ارزشیابی آموزشی به طور کلی به عنوان حلقه بازخوری در نظر گرفته می شود که با اهداف دوره شروع و با جمع آوری اطلاعات در خصوص واکنش های حاصل از میزان یادگیری، رفتار حین کار و موانع سازمانی که از این منظر حاصل گردیده اتمام می یابد. یک ارزیابی مناسب باید قادر به تأیید برنامه ای باشد که به منظور تعیین اهمیت و ارزش منافع سازمانی قصد شده باشد، به طور مؤثر و به آسانی اجرا گردد و رضایت خاطر کارورزان را فراهم آورد (گسلر^۴، ۲۰۱۰). هم چنین به آسانی در وظایف شغلی موردنظر به کار گرفته شود و منافع سازمانی ارزشمند و کم هزینه ای را برای سازمان فراهم آورد (روی، ۲۰۰۶). اثربخشی سازمانی یکی از موضوعاتی است که پس از ارائه و توسعه نظریه های سازمانی به گستردگی تمام مورد تحقیق و بررسی قرار گرفته است (جومرگ، اورهولت و مایلز^۵، ۲۰۱۱).

ارزیابی اثربخشی برنامه های آموزشی ضروری است زیرا بدون آن سازمان ها راه مناسبی جهت تشخیص اینکه آیا منابع مالی خود را به گونه ای مدبرانه در جهت فعالیت های آموزشی مصروف

1. Educational Implementation

2. Stavrouss

3. Dwyer

4. Sharon

5. Gesler

6. Jomrog, Overholt & Miles

داشته‌اند یا نه، در اختیار ندارند (من و روپرسون^۱، ۱۹۹۶). در پژوهشی که در زمینه اثربخشی سازمانی در پنجاه و سه شرکت خدماتی آمریکایی انجام گرفت، نتیجه گرفته شده است که کارکنان مهم‌ترین گروه اجرایی در ارتباط با اداره سازمان‌های خدماتی به شمار می‌آیند. در این میان مدیران اجرایی عامل انسانی را مهم‌ترین عامل در اثربخشی سازمانی قلمداد کردند و معیار اثربخشی با درجه بندی عواملی همچون آموزش، بهره‌وری، برنامه‌ریزی، شرایط کار و رضایت شغلی مورد بررسی قرار گرفت. نتیجه‌ای که از این بررسی حاصل گردید حاکی از وجود تفاوت معنی دار بین شرکت‌های دولتی و خصوصی در بخش خدمات در زمینه اثربخشی سازمانی بود (کرافت و جاش^۲، ۱۹۹۶). تانگ^۳ (۲۰۱۰) نیز، در بررسی نظام‌های آموزشی مؤسسات متوسط و کوچک تایوان نتیجه گرفت که کیفیت واحد آموزش در بخش دولتی در سطح متوسط می‌باشد. پژوهشی که به منظور بررسی فعالیت‌های آموزشی سازمان‌های دولتی آمریکا انجام یافت (لینگهام، ریچلی^۴ و رضانیا، ۲۰۰۶) و پژوهش دیگری که در سازمان‌های دولتی و شرکت‌های خصوصی استرالیا انجام گرفت (اسمیت، ۲۰۱۰) نتیجه گرفته اند که سرمایه‌گذاری‌های به عمل آمده از سوی سازمان‌های دولتی در زمینه آموزش و توسعه کارکنان بیش از شرکت‌های خصوصی می‌باشد. در تحقیقی که به منظور بررسی شاخص‌های اثربخشی سازمانی در جهت حمایت کیفیت خدمات در سازمان‌های دولتی و خصوصی انجام شد، مشخص گردید که تفاوت معنی داری بین بخش دولتی و بخش خصوصی در زمینه اثربخشی سازمانی وجود دارد و هم‌چنین آموزش با اثربخشی سازمانی رابطه دارد (پرهیزگاری و گیلبرت، ۲۰۰۴).

استاوروس (۲۰۱۰) در پژوهشی اقدام به بررسی چالش‌های مدیریت منابع انسانی (آموزش و توسعه، کارایی، انعطاف‌پذیری و روابط کارکنان) و تأثیر این چالش‌ها بر عملکرد سازمانی در میان کارکنان اروپای شمالی نمود دریافت که بین آموزش به عنوان یکی از کارکردهای منابع انسانی و افزایش بهره‌وری به عنوان شاخص ارزیابی عملکرد سازمانی رابطه وجود دارد. یافته‌های تحقیق حاکی از رابطه‌ای قوی بین اثربخشی سازمانی و هریک از کارکردهای مدیریت منابع انسانی در سازمان‌های اروپایی نبود. اما این کارکردها دارای رابطه معنی دار با بهره‌وری به عنوان یکی از شاخص‌های اندازه‌گیری عملکرد سازمانی بودند. پژوهشی با عنوان «تحلیل سازمانی اجرای فناوری پیشرفته در سازمان‌ها» به این نتیجه دست یافته است که بین فعالیت‌های آموزشی و افزایش بهره‌وری و اثربخشی رابطه معنی داری وجود دارد (سانتوس و استوارت، ۲۰۱۱). پژوهشی

1. Mann & Robertson

2. Kraft & Jauch

3. Tung

4. Lingham, Richley

ارزیابی اثربخشی سازمانی و کیفیت وظایف واحدهای آموزش سازمان های...

دیگر که به بررسی روابط بین ویژگی های سازمانی (تمرکز قدرت، رسمی سازی، اختیار کارکنان، هماهنگی، کنترل، توانمندسازی و آموزش) و اثربخشی سازمانی در سازمان های غیرانتفاعی خدماتی پرداخته، نتیجه گرفته است که بین برنامه های آموزشی و اثربخشی سازمانی و عملکرد سازمانی رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد (هیلل^۱، ۲۰۰۲). شامیما^۲ (۱۹۹۹) در بررسی اثربخشی سازمانی کارکردهای متنوع مدیریت منابع انسانی بر روی کارکنان حرفه ای یکی از مؤسسات ایالت متحده آمریکا، به این نتیجه دست یافت که کارکردهای منابع انسانی (جذب، نگهداری، آموزش و کاربرد) در اثربخشی سازمانی مؤثر است و سازمان هایی که در زمینه آموزش کارکنان سرمایه گذاری بیشتری کرده اند، در مقایسه با سازمان هایی که در این زمینه فعالیت کمتری داشته اند، موفق تر عمل می کنند. به طوری که بین هزینه های آموزشی هر کارمند و عملکرد او ارتباط تنگاتنگ دیده می شود.

در دنیای بسیار رقابتی امروز با توجه به تغییرات بازار و پیشرفت های فنی مداوم، آموزش امری مسلم است. بنابراین انجام و ارائه آن به گونه ای که نتایج مفید و مؤثرتر از قبل فرایند یادگیری حاصل گردد یک باید است نه یک انتخاب (برینکر ھف^۳، ۲۰۰۵). امروزه از آموزش به عنوان مؤثر ترین راه همسازی با تغییرات در سازمان ها نام می برند و معتقدند هر زمان که این جریان متوقف یا کند گردد، اثرات ناخوشایندی بر عملکرد سازمانی خواهد داشت چرا که توانمندی کارکنان در انجام مؤثر و موفقیت آمیز وظایف و قدرت سازگاری آن ها با موقعیت های جدید شغلی از جمله مؤلفه های اصلی در بهبود عملکرد سازمانی و موفقیت سازمان ها به شمار می رود (ھولی کای^۴، ۲۰۱۰). بنابراین، انجام آموزش در سازمان های امروزی امری ضروری و اجتناب ناپذیر است. آموزش کارکنان ضمن تسهیل تحقق اهداف سازمانی از طریق بهبود عملکرد فردی و گروهی، ایجاد انعطاف پذیری در مقابل تغییر و کاستن از مقاومت های ناخواسته و بی مورد، موجب کسب حداقل بازدهی از منابع محدود، ایجاد حسن مسئولیت پذیری، قدرت تشخیص و خود راه بری، اعتماد به نفس، مهارت های ارتباطی و قدرت تصمیم گیری در کارکنان و اعضای سازمان می گردد (پاکدل، ۱۳۸۳).

در این راستا، پژوهش حاضر به ارزیابی اثربخشی سازمانی و کیفیت وظایف واحدهای آموزش سازمان های دولتی و غیردولتی استان فارس با توجه به برنامه های ارائه شده از سوی این واحدها می پردازد تا از طریق شناخت و تحلیل کاستی ها و محدودیت های وضع موجود در جهت طراحی

1. Hillel

2. Shamima

3. Brinkerhoff

4. Holly Kay

و تدوین نظام مطلوب گام برداشته و زمینه تحقق اهداف سازمانی را فراهم نموده و کمک مؤثری به مدیران و کارکنان در جهت بهبود کیفیت خدمات و تولیدات و افزایش بهرهوری ارائه نماید. لذا هدف کلی از انجام این پژوهش ارزیابی اثربخشی سازمانی و کیفیت وظایف واحدهای آموزش سازمان‌های دولتی و غیردولتی فارس است که در این راستا اهداف جزئی زیر مطرح و مورد بررسی قرار گرفت:

- ۱) مقایسه اثربخشی سازمانی واحد آموزش در سازمان‌های دولتی و غیردولتی
- ۲) مقایسه کیفیت وظایف واحد آموزش در سازمان‌های دولتی و غیردولتی
- ۳) بررسی رابطه بین کیفیت وظایف واحد آموزش و اثربخشی سازمانی واحد آموزش
- ۴) بررسی سهم هریک از متغیرهای کیفیت وظایف واحد آموزش در پیش‌بینی بعد سازمانی اثربخشی سازمانی واحد آموزش
- ۵) بررسی سهم هریک از متغیرهای کیفیت وظایف واحد آموزش در پیش‌بینی بعد فردی اثربخشی سازمانی واحد آموزش.

روش پژوهش

این پژوهش از نوع توصیفی- همبستگی بوده است. جامعه آماری شامل معاونین و مدیران اجرایی، مدیران و کارکنان واحد آموزش و مدرسان درون سازمانی سازمان‌های دولتی و غیردولتی استان فارس بود.

جدول ۱. حجم نمونه در سازمان‌های دولتی و غیردولتی به تفکیک سمت

کل		غیردولتی		دولتی		نوع سازمان گروه‌ها
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۱۴/۴۲	۱۰۶	۷/۷۵	۵۷	۶/۶۶	۴۹	معاونین
۴۴/۳۵	۳۲۶	۲۲/۰۴	۱۶۲	۲۲/۳۱	۱۶۴	مدیران اجرایی
۶/۲۶	۴۶	۳/۴۰	۲۵	۲/۸۵	۲۱	مدیران واحد آموزش
۷/۳۵	۵۴	۳/۱۲	۲۳	۴/۲۱	۳۱	کارکنان واحد آموزش
۲۷/۶۲	۲۰۳	۱۵/۷۷	۱۱۶	۲۰	۸۷	مدرسان درون

با استفاده از روش نمونه‌گیری هدفمند، ابتدا از استانداری فارس فهرست کلیه سازمان‌های دولتی و غیردولتی استان استعلام و سپس از میان ۱۲۰ سازمان دولتی، ۳۰ سازمان و از میان ۲۰۰ سازمان غیردولتی، ۳۰ سازمان را که دارای ویژگی‌هایی همچون بزرگی و گستردگی

ارزیابی اثربخشی سازمانی و کیفیت وظایف واحدهای آموزش سازمان های...

سازمان، تعدد دواویر و کارکنان و نیز وجود واحد آموزش بودند انتخاب گردیدند. این نمونه مشتمل بر ۷۳۵ نفر در قالب پنج گروه پاسخگو شامل معاونان، مدیران اجرایی، مدیران و کارکنان واحد آموزش و مدرسان درون سازمانی بود. جدول ۱ نشان دهنده تعداد افراد نمونه پژوهش به تفکیک سمت و نوع سازمان می باشد.

در این پژوهش بهدلیل متفاوت بودن وظایف و نقش هر یک از گروه های نمونه پژوهش و نیز میزان مشارکت هر یک از گروه ها در تأمین داده ها، به کمک مبانی نظری ارائه شده و با استفاده از روش زاویه بندی نظری^۱، دو پرسشنامه محقق ساخته طراحی شده است. پرسشنامه اثربخشی سازمانی واحد آموزش و پرسشنامه کیفیت وظایف واحد آموزش.

پرسشنامه اثربخشی سازمانی واحد آموزش

برای ساخت این پرسشنامه؛ براساس چارچوب نظری مربوط (ساعتچی، ۱۳۸۲؛ ابطحی، ۱۳۸۳؛ دعایی، ۱۳۸۵؛ هیل، ۲۰۰۲؛ برینکرهف، ۲۰۰۵؛ روی، ۲۰۰۶؛ وايز، ۲۰۰۹؛ لالر، ۲۰۱۰ و گسلر، ۲۰۱۱) پنجاه عبارت تهیه گردید. سپس برای تعیین روابی محتوایی، عبارات مورد نظر در اختیار شش نفر از استادی دانشکده علوم تربیتی و روان شناسی دانشگاه شیراز، هشت نفر از دانشجویان دوره دکتری بخش مدیریت و برنامه ریزی آموزشی و بخش مدیریت صنعتی دانشگاه شیراز، سه نفر از متخصصان واحدهای آموزش و سیستم ها و روش های سازمان برق منطقه ای فارس و شش نفر از مدرسان سازمان مدیریت صنعتی منطقه جنوب قرار گرفت. در نهایت ۲۰ گویه که مشارکت کنندگان بین ۸۰ تا ۱۰۰ درصد بر آنان توافق داشتند به عنوان گویه های اصلی پرسشنامه درنظر گرفته شد و نهایتاً در دو بعد سازمانی؛ شامل ۱۲ گویه و فردی؛ شامل ۸ گویه تنظیم گردید.

جدول ۲. بار عاملی مرتبط با هر یک از گویه های پرسشنامه اثربخشی سازمانی

		بعد سازمانی	
بعد فردی	بعد سازمانی	بعد فردی	بعد سازمانی
بار	شماره	بار	شماره
۰/۶۳	۱۴	۰/۶۶	۱
۰/۵۶	۱۵	۰/۵۸	۲
۰/۳۶	۱۶	۰/۵۴	۳
۰/۳۵	۱۷	۰/۵۲	۴
۰/۳۲	۱۸	۰/۴۸	۵
۰/۴۳	۱۹	۰/۴۷	۶
۰/۳۶	۲۰	۰/۳۹	۷

برای سنجش روایی پرسشنامه با استفاده از روش تحلیل گویه، ضریب همبستگی بین گویه‌های هر بعد با نمره کل پرسشنامه محاسبه گردید که میانگین ضرایب همبستگی سوالات پرسشنامه در بعد فردی (۰/۴۴) و در بعد سازمانی (۰/۵۱) بود و هر دو در سطح ۰/۰۰۱ معنی دار بهدست آمدند. جهت اطمینان بیشتر، تحلیل عامل تائیدی نیز انجام شد که نتایج نشان می‌دهد؛ هر کدام از ابعاد دارای روایی مناسبی می‌باشند. نتایج در جدول ۲ آمده است. پایایی پرسشنامه نیز با استفاده از روش آلفای کرونباخ محاسبه شد. ضریب آلفای کرونباخ بعد فردی (۰/۹۱) و بعد سازمانی (۰/۷۸) بهدست آمد. این پرسشنامه بین معاونین و مدیران اجرایی سازمان‌های نمونه پژوهش توزیع گردید.

پرسشنامه کیفیت وظایف واحد آموزش

برای ساخت این پرسشنامه؛ براساس چارچوب نظری مربوط (ساعتچی، ۱۳۸۲؛ ابطحی، ۱۳۸۳؛ دعایی، ۱۳۸۵، شامیما، ۱۹۹۹؛ هیل، ۲۰۰۲؛ برینکرهف، ۲۰۰۵؛ براون و گرهارت، ۲۰۰۹؛ وايز، ۲۰۰۹ و سانتوس و استوارت، ۲۰۱۱) هشتاد و نه عبارت تهیه گردید. سپس برای تعیین روایی محتوایی، عبارات مورد نظر در اختیار شش نفر از استادی دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی دانشگاه شیراز، هشت نفر از دانشجویان دوره دکتری بخش مدیریت و برنامه‌ریزی و بخش مدیریت صنعتی دانشگاه شیراز، سه نفر از متخصصان واحدهای آموزش و سیستم‌ها و روش‌های سازمان برق منطقه‌ای فارس و شش نفر از مدرسان سازمان مدیریت صنعتی منطقه جنوب قرار گرفت. در نهایت ۴۳ گویه که مشارکت کنندگان بین ۸۰ تا ۱۰۰ درصد بر آنان توافق داشتند به عنوان گویه‌های اصلی پرسشنامه در نظر گرفته شد و نهایتاً در شش بعد سیاست‌گذاری (۱۰ گویه)، نیازمندی (۳ گویه)، برنامه‌ریزی آموزشی (۷ گویه)، سازماندهی (۳ گویه)، مدیریت اجرایی (۱۰ گویه) و ارزشیابی (۱۰ گویه) تنظیم گردید.

جدول ۳. باراعمالی مرتبط با هریک از گویه‌های عوامل پرسشنامه کیفیت وظایف واحد آموزش

ارزشیابی		مدیریت اجرایی		سازماندهی		برنامه‌ریزی		نیازمندی		سیاست‌گذاری	
شماره	بار	شماره	بار	شماره	بار	شماره	بار	شماره	بار	شماره	بار
۰/۷۷	۵۴	۰/۵۵	۴۴	۰/۷۲	۴۱	۰/۸۱	۳۴	۰/۶۵	۳۱	۰/۳۵	۲۱
۰/۹۱	۵۵	۰/۴۶	۴۵	۰/۶۹	۴۲	۰/۷۶	۳۵	۰/۷۸	۳۲	۰/۵۴	۲۲
۰/۸۶	۵۶	۰/۷۷	۴۶	۰/۷۶	۴۳	۰/۷۷	۳۶	۰/۴۸	۳۳	۰/۴۶	۲۳
۰/۴۲	۵۷	۰/۳۵	۴۷			۰/۵۸	۳۷			۰/۷۸	۲۴
۰/۳۸	۵۸	۰/۴۹	۴۸			۰/۵۵	۳۸			۰/۷۱	۲۵
۰/۵۱	۵۹	۰/۶۸	۴۹			۰/۳۳	۳۹			۰/۸۴	۲۶
۰/۳۶	۶۰	۰/۴۶	۵۰			۰/۳۵	۴۰			۰/۶۷	۲۷

ارزیابی اثربخشی سازمانی و کیفیت وظایف واحدهای آموزش سازمان های...

سیاست گذاری	نیاز سنجی	برنامه ریزی	سازماندهی	مدیریت اجرایی	ارزشیابی
شماره	شماره	شماره	شماره	شماره	شماره
۰/۵۴	۲۸		۵۱	۰/۸۷	۶۱
۰/۳۹	۲۹		۵۲	۰/۶۹	۶۲
۰/۴۱	۳۰		۵۳	۰/۷۱	۶۳
۰/۴۲					
۰/۴۳					

برای سنجش روایی پرسشنامه با استفاده از روش تحلیل گویه، ضریب همبستگی بین گویه-های هر بعد با نمره کل پرسشنامه محاسبه گردید، که میانگین ضرایب همبستگی سوالات پرسشنامه در بعد سیاست گذاری (۰/۵۸)، نیازسنجی (۰/۵۲)، برنامه ریزی آموزشی (۰/۶۹)، سازماندهی (۰/۶۲)، مدیریت اجرایی (۰/۶۲) و بعد ارزشیابی (۰/۶۵) بود و تمامی ابعاد در سطح ۰/۰۰۱ معنی دار به دست آمدند. جهت اطمینان بیشتر، تحلیل عامل تائیدی نیز انجام شد که نتایج نشان می دهد؛ هر کدام از ابعاد دارای روایی مناسبی می باشند. نتایج در جدول ۳ آمده است. پایایی پرسشنامه نیز با استفاده از روش آلفای کرونباخ محاسبه شد. ضریب آلفای کرونباخ بعد سیاست گذاری (۰/۸۶)، نیازسنجی (۰/۶۳)، برنامه ریزی آموزشی (۰/۷۱)، سازماندهی (۰/۶۵)، مدیریت اجرایی (۰/۸۴) و بعد ارزشیابی (۰/۸۹) به دست آمد. این پرسشنامه بین مدیران و کارکنان واحد آموزش و مدرسان درون سازمانی توزیع گردید.

به منظور اجرای پژوهش به سازمان های دولتی و غیر دولتی مراجعه و پس از اخذ مجوز لازم و ارائه توضیحات لازم در خصوص هدف و چگونگی تکمیل پرسشنامه ها به افراد موردنظر نمونه، اقدام به توزیع پرسشنامه ها گردید که در نهایت از مجموع ۸۲۰ پرسشنامه توزیع شده در این سازمان ها ۷۳۵ پرسشنامه برگشت داده شد. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات با استفاده از نرم افزارهای آماری SPSS و LIZREL از روش های t مستقل (اهداف یک و دو)، ضریب همبستگی پیرسون (هدف سه) و رگرسیون چند متغیره (هدف چهار و پنج) استفاده شد.

یافته ها

جدول ۴ به مقایسه اثربخشی سازمانی واحد آموزش در سازمان های دولتی و غیر دولتی می برد.
داده های جدول ۴ به مقایسه میانگین اثربخشی سازمانی واحد آموزش در سازمان های دولتی و غیر دولتی می باشد.

جدول ۴. مقایسه میانگین اثربخشی سازمانی واحد آموزش در سازمان های دولتی و غیر دولتی

متغیر	میانگین	انحراف	میانگین	انحراف	سازمان های غیر دولتی		سازمان های دولتی	مقدار t	سطح معنی داری
					میانگین	انحراف			
فردي	۲۲/۸۴	۴/۵۰	۲۱/۸۴	۵/۰۳	۲/۱۶	۰/۰۳۱			
سازمانی	۴۱/۸۶	۷/۳۴	۴۰/۱۹	۹/۱۶	۲/۰۹	۰/۰۳۷			

همان‌گونه که جدول ۵ نشان می‌دهد که میانگین اثربخشی سازمانی در دو بعد فردی و سازمانی، در سازمان‌های دولتی بیشتر از سازمان‌های غیردولتی است و تفاوت بین هر دو گروه نیز معنی دار است.

جدول ۵ به مقایسه کیفیت وظایف واحد آموزش در سازمان‌های دولتی و غیردولتی می‌پردازد.

جدول ۵. مقایسه میانگین کیفیت وظایف واحد آموزش در سازمان‌های دولتی و غیردولتی

سطح معنی داری	مقدار t	سازمان‌های غیردولتی		سازمان‌های دولتی		متغیر
		میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف معیار	
۰/۰۰۱	۷/۰۴	۶/۲۹	۲۹/۱۱	۶/۲۹	۳۴/۸۲	سیاست‌گذاری
۰/۰۰۰۱	۴/۵۶	۴/۷۶	۲۲/۰۴	۳/۸۵	۲۵/۱۸	نیازسنجی
۰/۰۰۰۱	۴/۷۰	۲/۷۹	۱۰/۴۷	۲/۲۱	۱۲/۶۰	برنامه‌ریزی آموزشی
۰/۰۰۰۱	۸/۱۴	۴/۸۹	۲۹/۳۱	۵/۲۳	۲۴/۷۲	سازماندهی
۰/۰۰۰۱	۵/۳۹	۳/۵۶	۳۲/۴۴	۲/۱۵	۳۵/۵۸	مدیریت اجرایی
۰/۰۰۰۱	۶/۴۵	۲/۷۹	۲۶/۰۷	۳/۸۶	۲۲/۴۶	ارزشیابی

همان‌گونه که جدول ۵ نشان می‌دهد که میانگین کیفیت وظایف واحد آموزش در تمامی ابعاد آن، در سازمان‌های دولتی بیشتر از سازمان‌های غیردولتی است و تفاوت بین هر دو گروه نیز معنی دار است.

جدول ۶ به بررسی رابطه بین کیفیت وظایف واحد آموزش و اثربخشی سازمانی واحد آموزش می‌پردازد.

جدول ۶. ضرایب همبستگی بین کیفیت وظایف واحد آموزش و اثربخشی سازمانی واحد آموزش

۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	متغیر
						۱	سیاست‌گذاری
					۱	۰/۶۶**	نیازسنجی
				۱	۰/۶۳**	۰/۸۷**	برنامه‌ریزی آموزشی
			۱	۰/۷۲**	۰/۶۰**	۰/۸۵**	سازماندهی
		۱	۰/۸۲**	۰/۹۰**	۰/۶۳**	۰/۸۵**	مدیریت اجرایی
	۱	۰/۸۴**	۰/۸۷**	۰/۷۸**	۰/۴۴**	۰/۸۹**	ارزشیابی آموزشی
۱	۰/۲۴**	۰/۲۶**	۰/۲۴**	۰/۲۳**	۰/۲۷**	۰/۲۰*	بعد فردی
۰/۸۵**	۰/۱۷*	۰/۲۱*	۰/۲۰*	۰/۲۱*	۰/۳۰**	۰/۱۸**	بعد سازمانی

ارزیابی اثربخشی سازمانی و کیفیت وظایف واحدهای آموزش سازمان های...

همان گونه که جدول فوق نشان می دهد که هریک از متغیرهای مجموعه وظایف مدیریت واحد آموزش (سیاست گذاری، نیازسنجی، برنامه ریزی آموزشی، سازمان دهی، مدیریت اجرایی و ارزشیابی) دارای رابطه مثبت و معنی دار با متغیر اثربخشی سازمانی در هر دو بعد فردی و سازمانی آن می باشند، لذا می توان گفت بین کیفیت وظایف واحد آموزش و اثربخشی سازمانی واحد آموزش رابطه مثبت و معنی داری وجود دارد.

جدول ۷ به بررسی سهم متغیرهای کیفیت وظایف واحد آموزش در پیش بینی بعد سازمانی اثربخشی سازمانی واحد آموزش می پردازد.

جدول ۷. پیش بینی بعد سازمانی اثربخشی سازمانی واحد آموزش بر اساس ابعاد

کیفیت وظایف واحد آموزش

R ²	R	سطح	ضریب	خطای	ضریب	متغیرهای بیش بین
0/۲۴	/۴۹	۰/۰۰۲	- ۰/۸۷	۰/۵۳	- ۱/۷	سیاست گذاری (X _۱)
		۰/۰۲	۰/۳۴	۰/۸۹	۲/۱	نیازسنجی (X _۲)
		NS	۰/۳۱	۰/۸۶	۱/۱	برنامه ریزی آموزشی (X _۳)
		NS	۰/۰۷	۰/۴	۰/۱۴	سازمان دهی (X _۴)
		NS	- ۰/۰۷	۰/۴۶	- ۰/۱۳	مدیریت اجرایی (X _۵)
		۰/۰۱۲	۰/۶۸	۰/۵۸	۱/۴	ارزشیابی (X _۶)

همان گونه که جدول فوق نشان می دهد از مجموع متغیرهای پیش بین، تنها متغیرهای سیاست گذاری، ارزشیابی، نیازسنجی و کیفیت وظایف واحد آموزش در پیش بینی بعد سازمانی اثربخشی سازمانی واحد آموزش نقش داشته است. در این میان بیشترین سهم در پیش بینی بعد سازمانی اثربخشی سازمانی، مربوط به سیاست گذاری آموزشی ($\beta = -0.87$) است که دارای رابطه معنی داری با بعد سازمانی اثربخشی سازمانی واحد آموزش می باشد. به طور کلی ۲۴ درصد از واریانس متغیر بعد سازمانی اثربخشی سازمانی توسط نمرات کیفیت وظایف آموزشی واحد آموزش تبیین می گردد.

جدول ۸ به بررسی سهم متغیرهای کیفیت وظایف واحد آموزش در پیش بینی بعد فردی اثربخشی سازمانی واحد آموزش می پردازد.

جدول ۸. پیش‌بینی بعد فردی اثربخشی سازمانی واحد آموزش براساس
بعاد کیفیت وظایف واحد آموزش

R ²	R	سطح معنی	ضریب	خطای	ضریب	متغیرهای پیش-
۰/۲۲	۰/۴۷	۰/۰۰۲	- ۰/۸۷	۰/۲۰	۰/۶۵	سیاست‌گذاری
		۰/۰۴	۰/۳۰	۰/۳۴	۰/۷۱	نیازسنجی (X ₂)
		NS	۰/۲۵	۰/۳۳	۰/۳۷	برنامه‌ریزی آموزشی
		NS	۰/۰۳	۰/۱۵	۰/۲۹	سازمان‌دهی (X ₄)
		NS	۰/۰۰۵	۰/۱۸	۰/۰۰۴	مدیریت اجرایی
		۰/۰۰۷	۰/۷۳	۰/۲۲	۰/۶۲	ارزشیابی (X ₆)

همان‌گونه که جدول فوق نشان می‌دهد از مجموع متغیرهای پیش‌بین، تنها متغیرهای سیاست‌گذاری، ارزشیابی، نیازسنجی و کیفیت وظایف واحد آموزش در پیش‌بینی بعد فردی اثربخشی سازمانی نقش داشته است. در این میان بیشترین سهم در پیش‌بینی بعد فردی اثربخشی سازمانی، مربوط به سیاست‌گذاری آموزشی ($\beta = 0/87$) است که دارای رابطه معنی‌داری با بعد فردی اثربخشی سازمانی واحد آموزش می‌باشد. به‌طور کلی ۲۲ درصد از واریانس متغیر بعد فردی اثربخشی سازمانی توسط نمرات کیفیت وظایف آموزشی واحد آموزش تبیین می‌گردد.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های این تحقیق حاکی از آن است که اثربخشی سازمانی در سازمان‌های دولتی بیشتر از سازمان‌های غیردولتی است. احتمالاً این نتایج به این دلایل به دست آمده باشد که بخش دولتی در خصوص فرایندهای آموزشی خود، دارای برنامه و دستورالعمل‌های مدون سالانه مبنی بر اهتمام سازمان‌های مربوطه به انجام و اجرای برنامه‌های آموزشی است. دیگر این‌که، در بودجه سالانه سازمان‌های دولتی، فعالیت‌های ارقامی از بودجه سازمان را به خود اختصاص می‌دهند و این در حالی است که در بخش غیردولتی از سویی به جهت کسب سود و بهره از محل فعالیت‌های سازمانی و از سوی دیگر، به این علت که، آموزش از جمله فعالیت‌هایی است که نتایج آن در بلندمدت بروز و ظهور می‌یابد و با توجه به این که بخش غیردولتی خواستار سود حاصله از سرمایه‌گذاری خود در کوتاه‌مدت می‌باشد؛ به آموزش به عنوان یک امر سرمایه‌ای، کمتر توجه می‌شود. این یافته به‌طور مستقیم با نتایج تحقیقات لینگهام، ریچلی و رضانیا (۲۰۰۶) و اسمیت (۲۰۰۶) و به‌طور غیرمستقیم با نتایج پژوهش‌های پرهیزگاری و گیلبرت (۲۰۰۴) و کرافت و جاش (۲۰۰۶) همسو است. دایر (۲۰۱۱) اظهار می‌دارد که سازمان‌های دولتی در مقایسه با

ارزیابی اثربخشی سازمانی و کیفیت وظایف واحدهای آموزش سازمان‌های...

سازمان‌های خصوصی در پی مدیریت و کنترل پیامدها، نتایج و ارائه خدماتی با کیفیت بالا به عموم مردم هستند. به طور کلی سازمان‌های بخش دولتی تلاش می‌کنند تا فعالیتهای آموزش خود را در قالب برنامه‌های راهبردی طراحی نمایند.

مشخص گردید کیفیت وظایف واحد آموزش در سازمان‌های دولتی بیشتر از سازمان‌های غیردولتی است. دلیل احتمالی نتیجه به دست آمده این است که با درنظر گرفتن فلسفه ایجاد و توسعه سازمان‌های بخش دولتی مبنی بر پاسخ‌گویی به نیازهای جامعه و با توجه به حاکمیت نگرش سیستمی و تعامل پویا بین عناصر و فعالیتهای سازمانی و رشد تدریجی رویکرد راهبردی و نظاممند مبتنی بر نگرش و چشم‌انداز بلندمدت نسبت به اهداف و فعالیتهای سازمان، که ناظر بر افزایش کیفیت خدمات و محصولات در جهت رشد و توسعه جامعه است، کیفیت آموزش و توسعه کارکنان بخش دولتی از سطح بالایی برخوردار می‌باشد. در حالی که در بخش غیردولتی، به علت در اولویت قرار دادن اهداف کوتاه مدت کسب سود و منافع آنی صاحبان سرمایه، کیفیت آموزش و توسعه کارکنان در سطح پایینی قرار دارد. این یافته به طور مستقیم با نتایج تحقیقات لینگهام، ریچلی و رضانیا (۲۰۰۶) و اسمیت (۲۰۰۶) و به طور غیرمستقیم با نتایج پژوهش شامیما (۱۹۹۹) همسو می‌باشد.

مشخص گردید هریک از متغیرهای مجموعه وظایف مدیریت واحد آموزش (سیاست‌گذاری، نیاز‌سنجی، برنامه‌ریزی آموزشی، سازماندهی، مدیریت اجرایی و ارزشیابی) دارای رابطه مثبت و معنی‌دار با متغیر اثربخشی سازمانی در هر دو بعد فردی و سازمانی آن می‌باشد و در نهایت بین کیفیت وظایف واحد آموزش و اثربخشی سازمانی رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد. این نتیجه به طور مستقیم با نتیجه پژوهش استاوروس (۲۰۱۰) و به طور غیرمستقیم با نتایج پژوهش‌های هلیل (۲۰۰۲) و سانتوس و استوارت (۲۰۱۱) همسو می‌باشد. به عبارت دیگر، با توجه به رابطه بین آموزش و اثربخشی سازمانی می‌توان اظهار داشت که هر چه فعالیتهای آموزشی از کیفیت بیشتری برخودار باشند، عملکرد فردی و به تبع آن عملکرد واحدی و سازمانی نیز از وضعیت مناسب تر و بهتری برخوردار خواهد بود و در نهایت می‌توان انتظار افزایش اثربخشی سازمانی را داشت.

یافته‌های حاصل از پیش‌بینی اثربخشی سازمانی واحد آموزش و هریک از بعد از فردی و سازمانی آن بر اساس کیفیت وظایف واحد آموزش و بعد سیاست‌گذاری، نیاز‌سنجی، برنامه‌ریزی آموزشی، سازماندهی، مدیریت اجرایی و ارزشیابی، نشان داد که از مجموع متغیرهای پیش‌بینی، تنها متغیرهای سیاست‌گذاری، ارزشیابی، نیاز‌سنجی و کیفیت وظایف واحد آموزش در پیش‌بینی اثربخشی سازمانی واحد آموزش و بعد از فردی و سازمانی آن نقش داشته‌اند که از این میان،

سیاست‌گذاری بیشترین سهم را در پیش‌بینی اثربخشی سازمانی واحد آموزش و ابعاد فردی و سازمانی آن دارا می‌باشد.

با توجه به ارتباط و همسویی که باید بین اهداف سازمانی و فعالیت‌های آموزشی وجود داشته باشد، می‌توان اظهار داشت که کیفیت فعالیت‌ها و برنامه‌های آموزشی یکی از عوامل مهم و تأثیرگذار در بهبود عملکرد فردی و سازمانی و افزایش میزان بهره‌وری و اثربخشی و در نهایت تحقق اهداف سازمانی است. با توجه به نتایج حاصل مبنی بر تأثیر کیفیت فعالیت‌های آموزشی بر اثربخشی سازمانی واحد آموزش و همچنین با استناد به تأکید و تصریح برخی از تحقیقات مبتنی بر محور قرار دادن فعالیت‌ها و برنامه‌های آموزشی در کلیه ابعاد و فرایندهای سازمانی و تأثیر آن بر اثربخشی سازمانی، لازم است که امر آموزش در برنامه‌ریزی‌های کلان چه در بعد صنعتی- تولیدی و چه در بعد خدماتی مورد توجه قرار گیرد و براحتی و ضرورت آن تأکید گردد. در حقیقت باید بر نقش کلیدی و راهبردی آموزش در فضای رقابتی دنیای حاضر از طریق برنامه‌ریزی‌های راهبردی ملی و طرح‌های توسعه تأکید کرد تا از این طریق زمینه لازم جهت جلب توجه و تلاش و ایجاد آمادگی و پذیرش انجام سرمایه‌گذاری‌های آموزشی از سوی کارگزاران دولتی، مدیران ارشد، تولیدکنندگان و صاحبان صنایع فراهم گردد. همچنین، کلیه دست‌اندرکاران امر آموزش از قبیل، مدیران، مجریان و مدرسان می‌توانند با درنظر گرفتن وسعت و دامنه نتایج حاصل از فعالیت مؤثر و سازنده خود در زمینه فرایندهای آموزشی، در به کارگیری و استفاده از روش‌ها، منابع انسانی، فیزیکی و تجهیزات کارآمد و مناسب، بیشتر همت گماشته و نسبت به انجام و اجرای بهینه فعالیت‌هایشان حساسیت و توجه بیشتری را مبذول دارند. علاوه بر این مدیران ارشد و میانی نیز به منظور تحقق اهداف سازمانی و انجام فعالیت‌های سازمانی با مناسب‌ترین میزان کارایی و بهره‌وری موردنیاز و استفاده حداکثر از کمترین امکانات و کسب فواید و نتایج مطلوب از فرصت‌ها و شرایط می‌توانند نسبت به فعالیت‌های آموزشی و پیامدها و نتایج حاصل از آن، هرچند که این نتایج دیر بازده باشند و در بلندمدت خود را نشان دهند. خوشبینانه‌تر و روشن بینانه‌تر پژوهش نمایند و بر ضرورت واهیت آن واقف گرددند. در نهایت با توجه به نتایج به دست آمده پژوهش و به منظور افزایش اثربخشی سازمانی واحدهای آموزشی پیشنهاد می‌شود تا این واحدها:

- (۱) دارای نظام نامه آموزشی مشخص و تعریف شده‌ای باشند.
- (۲) اهداف آموزشی را در راستای اهداف و ماموریت‌های سازمان متبع خود تدوین نمایند.
- (۳) در پایان اجرای برنامه‌های آموزشی، شرکت‌کنندگان را مورد ارزیابی قرار دهند.
- (۴) برنامه‌های آموزشی را براساس نیازمندی‌های دقیق تدوین نمایند.
- (۵) برای هر یک از کارکنان شناسنامه آموزشی دقیق تهیه نمایند.

منابع

- ابطحی، سید حسن (۱۳۸۳). آموزش و بهسازی منابع انسانی. تهران: پویند.
- پاکدل، رحمت الله (۱۳۸۳). مدیریت و راهبری آموزش در سازمان‌ها. تهران: موسسه مدیریت.
- دعایی، حبیب الله (۱۳۸۵). مدیریت منابع انسانی. مشهد: انتشارات مؤلف.
- ساعتچی، محمود (۱۳۸۲). روانشناسی بهره‌وری. تهران: موسسه نشر.
- عباس زادگان، محمد و ترک زاده، جعفر (۱۳۷۹). نیازمنجی آموزشی در سازمان‌ها. تهران: پرنده.
- فصیحی هرندي، محمد. روح الاميني، آزاده، (۱۳۸۷). سلامت سازمانی، حلقة مفقوده ادارات دولتی، پك، ۱۸۷ شماره، كرمان.

- Brinkerhoff, R. (2005). The success case method: A strategic evaluation approach to increasing the value and effect of training. *Advances in Developing Human Resource Journal*, vol. 7, no.1.
- Brown, K. G., & Gerhardt, M. W. (2009). Formative evaluation: an integrative practice model and case study. *Personnel Psychology Journal*, vol. 55, no. 4.
- Denzin, N. K. (1970). *The research act in sociology: A theoretical introduction to sociological methods*. London: Butterworth.
- Dwyer, R. (2011). Utilizing points of differentiation to enhance competitiveness and growth: some thoughts for consideration. *Performance Measurement and Metrics Journal*, vol. 5, no. 2.
- George, A. (2007). *Train and Develop Your Staff*, London: Gower.
- Gesler, D. (2010). The next level in employee empowerment. *Quality Progress Journal*, vol. 38, no. 3.
- Hillel, S. (2002). Relationships between organizational properties and organizational effectiveness in three types of nonprofit human service organizations. *Public Personnel Management Journal*, vol. 31, no. 3.
- Holly Kay, T. (2010). Training planning skills: A comparison of case- based and principle- based methods. *American Psychologist Journal*, vol.41, no. 10.
- Jomrog, J., Overholt, N., & Miles, H. (2011). Measuring HR and organizational effectiveness. *Employment Relations Journal*, vol. 31, no. 23.
- Kraft, K. L., & Jouch, L. R. (1996). Assessing organizational effectiveness in the service sector. *Journal of Professional Service Marketing*, vol. 14, no. 8.
- Lawler, E. (2010). From human resource management to organizational effectiveness. *Human Resource Management Journal*, vol. 44, no. 5.
- Lingham, T., Richley, B., & Rezania, D. (2006). An evaluation system for training programs: a case study using a four-phase approach. *Career Development International Journal*. vol. 11, no.4.
- Mann, S., & Robertson, I. T. (1996). What should training evaluations evaluate? *Journal of European Industrial Training*, vol. 20, no. 9.
- Parhizgari, A. M., & Gilbert, R. G. (2004). *Measures of organizational effectiveness: private and public sector performance*. vol.32, no.3.
- Pirinty, S. (2011). An Integration of transformational and instructional leadership. *Educational Administration Journal*, vol. 8, no. 13.

- Ross, J. A. (2010). Cost–utility analysis in educational needs assessment, *Evaluation and Program Planning Journal*, vol. 31, no. 4.
- Roy, U. (2006). Call center Training. *Credite_Union Magazine*, vol. 18, no. 5.
- Santos, A., & Stuart, M. (2011). Employee perceptions and their influence on training effectiveness. *Human Resource Management Journal*. vol. 13, no.1.
- Shamima, A. (1999). The emerging measure of effectiveness for human resource management: A co exploratory study with performance appraisal. *The Journal of Management Development*. vol. 18, no. 6.
- Sharon, D. (2010). Employee training: a strategic approach to better return on investment. *Journal of Business Strategy*, vol. 24, no. 5.
- Smith, A. (2010). The development of employer training in Australia. *Education & Training Journal*, vol. 48, no.4.
- Stavrou, E. (2010). The Challenges of human resource management towards organizational effectiveness: A comparative study in southern EU. *Journal of European Industrial Training*, vol. 29, no.2.
- Tung, C. H. (2010). The relation of training practices and organizational performance in small and medium size enterprises. *Education & Training Journal*, vol. 43, no. 8.
- Vyas, L. (2009). Delivering better government: Assessing the effectiveness of public service. *Public Personnel Management Journal*, vol. 33, no. 3.